

Dröm

När jag öppnar mina ögon
blickar jag in i en dröm
som inte är min egen.

Den har formen av en gammal stuga
som står öde ute i skogen.
Granars sus överröstar mänsklighetens skri,
ty hela mänskligheten ryms i denna lilla stuga.

Blod droppar från taket,
men sorgsna människor bryr sig inte alls.
Lemlästade lik hänger på krokar på väggarna
men uppgivna människors tankar riktas inte åt dem,
utan åt ingenting, tomheten.

Plötsligt rasar stugan samman.
Endast spillror kvar att beskådas,
endast ruiner.

När jag öppnar mina ögon
blickar jag in i en dröm
som inte är min egen,
utan allas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Daybreaker med Poeter.se id #2588 innehar upphovsrätten